

ప్రపంచం దర్శింపి దీర్ఘంగా బద్ధకం విరుచు కున్నాను. రెండవేతుల్ని ముందుకి గట్టిగాదులిపి మొహానికిపట్టిన చిరుచెమటను తుడుచుకున్నాను చేతి రుమాలుతో. కాలర్ సరుకొని టక్ సరి చేసుకొని టేబిల్ మీదికి తరాలను అందు కున్నాను.

దాహం అపుతున్నట్లు నిపించింది. టేబిల్ మీది వెల్ కౌల్టాను. మస్తాన్ వచ్చాడు.

“కోకోకోలా పట్రా” చెప్పాను. మస్తాన్ వెళ్ళిపోయాడు. ఒక కవరు చించాను.

గుండ్రటి నలని అందమయిన అక్ష రాలు చదవటం మొదలుపెట్టాను.

“డియర్ డాక్టర్!”

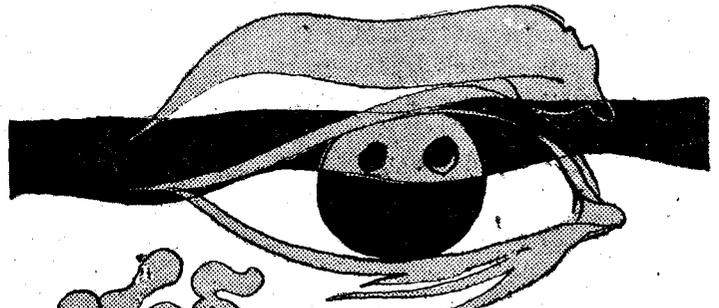
నమస్తే. అనుమానం కలిగిన లెంగిక నమస్కలకు అడిగిన తోడనే తృప్తి కలిగే విధంగా, శ్రద్ధగా నాకు సమాధా నాలు వ్రాస్తున్నందుకు కృతజ్ఞతగా వంద రూపాయలు పంపుతున్నాను. స్వీకరించ ప్రార్థన.

శ్రీని మగవాడు యోని శీర్షంపై ముద్దుపెట్టుకున్నప్పుడు ఆ శ్రీయొక్క యోనిలోని కొన్ని ద్రవాలు మగవాడి నోటిలోనికి వెళ్ళే అవకాశం వుంది. నోటి లోనికి వెళ్ళిన ఆ ద్రవాలు మనిషికి ఏమయినా హాని కలిగిస్తాయా? దయచేసి సమాధానం వ్రాస్తారని అశిస్తున్నాను.

ఇలాంటి సమస్యలు ఉప్పటికి నెక్కు పైపెళ్ళిగా డిస్సెన్సరీ తెరచినప్పటి నుండి కొన్ని వందలను ఎదుర్కొ న్నాను. సమాధానాలు వ్రాసే ప్రత్యేక పద్ధతి కూడా అవలంబించాను.

అతను వ్రాసిన కవరులో గల తన చిరునామా రాసిన కవరును తీసాను. సమస్యలు రానే ఉన్నట్లు వాటితోపాటు నా సమాధానంకోసం ఒక కవరు జత చేసుంటారు.

నా లెటర్ హెడ్ తీసుకొని రాయడం మొదలెట్టాను.

ప్రత్యేకం!

ఆడాలి వెంకటరమణి

డియర్ ఫ్రండ్! వంద రూపాయలు పంపినందుకు డాక్టర్ యోనిపై ముద్దులు పెట్టుకున్నప్పుడు సాధారణంగా ఈ అనుమానం వస్తుంటుంది. యోనిలోని రసాలు నాలుకకు తగిలినప్పటికీ ఏవిధ మయిన దుష్ఫలితమూ లేదు. యోనిలో ‘ప్రొజెక్టుమన్ పజినాలిస్’ అనే సూక్ష్మ జీవులుంటాయి. సాధారణంగా నోటిలో కూడా ‘ప్రొజెక్టుమన్ బుక్కాలిస్’ సూక్ష్మజీవులుంటాయి. ఈ సూక్ష్మజీవులు ఏ పరిస్థితిలోనైనా స్తానభ్రంశం చెందితే బ్రతకవు. అంచేత యోనిలోని ఏరసం నాలుకకు తగిలి నప్పటికీ ఎట్టివిధమయిన హానిలేదు. గమనించగలరు.

స్నేహకుభాకాంక్షలతో
‘రమణ’

ఉత్తరం ముగించి మడిచి కవర్లో పెట్టి అతికించి మస్తాన్ ను పిలిచి పోస్టు చెయ్యమన్నాను. అతను ఉత్తరాన్ని పట్టుకొని వెళ్ళాడు. మస్తాన్ తెచ్చిపెట్టిన కోకోకోలాను త్రాగాను.

తృప్తిగా వెనక్కువాలాను. కుర్చీకి జారగిలబడి.

ఏరోజు కార్యక్రమం ఆరోజుపూ ర వడం అంచేనేకష్టం.

ఏ సమస్యకయినా సమాధానం రాయక పోవడమో, ఏదైనా రోగిని మళ్లారమ్మ నడమో జరిగితే వాటి గురించి ఆలోచించ

వలసి వస్తుంది. అంచేత ఏరోజుపని ఆరోజుకొనిచ్చి తీరిగ్గా ఉండడం పరి పాటి.

కాంత సేవతో మస్తానొచ్చాడు. మస్తాను కొన్ని సమయాల్లో సలహాలి స్తాడు కూడా.

నవ్వుతూ ఎదురుగా కూర్చున్నాడు. నా వనంతా అయి పోయింతర్వాత తీరిగ్గా కూర్చుంటే మస్తానొచ్చి బాతా ఖానీ వేయటం పరిపాటి. నాకూ మస్తాను మాటలంటే నరదాయే, కొంత రిలీఫ్ నిస్తాయి.

“నెక్కువిషయాలు ఇందరికీ రాస్తున్న మీరు వెళ్ళిచేసుకుంటే ఇంకా బాగా రాస్తారండీ” చనువుగా నవ్వుతూ అన్నాడు మస్తాను.

“నాకూ పెళ్ళి చేసుకోవాలనే వుంది వచ్చిన చిక్కెమిటంటే నాకు నచ్చిన అమ్మాయి తారన పడలేదు.” నా సమా ధానం రెటు కాదని మస్తాను కూతలు ను కొందరికీ కొన్ని విషయాలు తెలుసని తెలిసినా వారి దగ్గరే ఆ విషయాన్ని గురించి అటడం చెప్పితే సాధారణంగా తిరిగి అదే విషయం గురించి బలాత్క రించరు సమాధానంకోసం.

మరో అరగంట సరదాగా గడిపి కి నికానుక ఛేయమని చెప్పి స్కూటర్ స్టా ర్ చేసాను.

మాటాలో అంతవరకే మాటాడతాడు. ఆయనది అదొకరకం మనస్తత్వం.

నేను వాళ్ళింట్లోకిదిగి పదిహేను రోజులు కావస్తుంది.

రోజు పూర్తిగా గడపటం అది మూడో సారి.

మిగతా రెండు రోజులూ కాఫీకి పిలిచింది. సాయంత్రం కుముదిని.

ఆమె నవ్వుతున్నప్పుడు పళ్ళు తెల్లగా ముత్యాలలా తక్కువ మెరుసాయి.

ఆమె నడుస్తున్నప్పుడు వెనుక అందం చూపే ఆ బ్రహ్మకయినా పుడుతుంది రిమ్మతెగులు.

భగవంతుడు ప్రసాదించిన తలాలో ఆదొకటి త్రీకి.

ఆ అవకాశంతో నయినా కొంత చేరువ కావచ్చునని.

నా ఊహ వాళ్ళకు వచ్చినట్టులేదు. పిల్లలకోసం తపిస్తున్నట్టులేదు.

అదొరకం మనుషుల కనిపిస్తారు వాళ్ళు.

ఆ రోజు 'సీనియర్' లాయరు దగ్గర సలహాకై ఇంట్లోంచి వెళ్ళాడు గంగాధర్.

ఇంట్లో 'కుముదిని' ఒక్కతే ఉంటుంది.

నాలో ఎన్నోకోరికలు మెదడు దొలిచేస్తున్నాయి.

ఆమె ఊహలు, భావాలు ఎటువంటివి? మనిషి ఆధునికంగానే ఉంటుంది....

మరిభావాలుకూడా అలాగే.... (?)

"ఏమండీ" అంది కుముదిని పిలువని తెలుసునాకు.

కాఫీకి రమ్మంటుండేమో. "ఏమండీ"

"వస్తున్నానండీ" లుంగీ సర్దుకొని తలుపు తీశాను.

ఎదురుగా 'బ్రూ' కాఫీపొడి సీసాను పట్టుకొని నిలుచుంది కుముదిని.

"ఏం పిలిచారు?" అనుకోకుండా ఎదురుప్రశ్న వేశాను.

"ఈ మూతకొంచెం తీసి పెడుదురూ" సీసాను అందించింది.

అదివారం నెలపురోజునాకు. ఇంతకుముందు అదివారాలయితే సరదాగా మిత్రులతో ఏ పిక్చరుకో మరో పని కల్పించుకొనో గడిపే వాడి.

కాని గంగాధర్ గారి ఇంటిలోదిగి నప్పటినుండీ అదివారాలు ఇల్లువిడిచి ఎక్కడికీ వెళ్ళాలని పించదు.

ఇంతకుముందు ఈ ఊరో రెండు ఇళ్ళు మారాను నాకు గంగాధర్ గారి ఇళ్ళ బాగుందని పించింది.

గంగాధర్ గారు లాయరు. ముప్పయ్యే యింటాయి. పిల్లలు లేరు. ప్రాక్టీసుమీద బాగా సంపాదించారట.

గంగాధర్ భార్య "కుముదిని" గొప్ప అందగత్తె. ఇరవై అయిదేళ్ళుంటాయి. మనిషి సన్నగా వలపుకలులు కురిపించే మెరుపుతీగెలా వుంటుంది.

సన్నని బంగారువాయ. చెక్కిళ్ళు మీది కనీకనిపించని ఎరుపు మొటిమలు మొహానికి చక్కగా అందాన్నిస్తాయి.

బహుశ గంగాధర్ గారి ఇల్లు నాకు వచ్చానికి కారణం కొంతవరకు 'కుముదిని' కూడా కావచ్చు.

అడదంటే ఇంతవరకూ బలహీనత లేదు.

అలా అయితే ఎప్పుడో పెళ్ళిచేసుకునేవాడి.

కాని 'కుముదిని' అవయవపుష్టి అందంచూసినంతరువాత నాలో త్రీ కోరిక బలంగా పెరగ సాగింది.

అందుకోసం 'కుముదిని' పొందుకోసం ఎదురు చూస్తున్నాను.

ఇంతవరకూ ఒక భాద్యత గల వ్యక్తిగా ఎవరినీ ఆ దృష్టితో చూడలేదు. 'కుముదిని' నిచూసినంతరువాత ఇంక నిగ్రహం సాధ్యం కాదని పించింది.

అందుకే అదివారాలు ఇంటిలో గడపడం అంటే సరదానాకు. 'కుముదిని' ని చూస్తూ.

'కుముదిని' ఎప్పుడూ ఇలాంటి కోర్కెలు కళ్ళిందానికి అవకాశం ఇవ్వలేదునాకు. మనిషి ఎప్పుడూ గంభీరంగానే వుంటుంది.

భార్య భర్త లిద్దరూ అంత ఎక్కువ యిష్టంగా ఉండరు గంగాధర్, కుముదిని. గంగాధర్ ఎక్కువగా మాట్లాడే మనిషికాదు. అవసరం ఎంతవరకూ

సీసాను అందుకొంటూ వ్రేళ్ళు తగి-
లిద్దామనుకున్నాను. ఆ అవకాశం లేక
పోయింది. అరచేతిలో సీసాను పట్టు
కొని అందించింది.

సీసాను అందుకొని కొంతసేపు
వ్రయత్నించి మొత్తానికి సాధించాను.
కుముదిని శృంగంతోనే మళ్ళీ ఆలో
చనోపదాను.

ఎలాగయినా 'కుముదిని' నిఅడగాలి
తవంచే ఇష్టమేనా అని కొంతసేపటికి
కాఫీపట్టుకొని అందించింది కుముదిని.

ఈసారి అరచేతిలో పెట్టుకొనిఅంది
ఇవ్వడానికికుదరనేలేదువేడికాఫీనివచ్చిన
అవకాశాన్ని జారవిడుచుకోకుండా కాఫీని
అందుకొనేటప్పుడు సున్నితంగా చేతి
వ్రేళ్ళను తాకాను.

మర్యాదకి "క్షమించండి" అన్నాను.
మొహమాటానికో మరెందుకో
"పరేదు" అంది.

"పరేదు" అంటే...? నాలో కోటిపీజా
రచకులు.

"మీ కేం పనిలేకపోతే అలా
కూచోండి." అన్నాను.

"బట్టలుతకాలండి" అంది.

"తద్వారా చేద్దగాని లెద్దరూ" అని
కొంచెం చనువుగా అనేసాను.

ఓ పది నిమిషాలపాటు ఆ మాటా
ఈ మాటాముచ్చటించుకున్నాం. ఆఖరికి
నా వెళ్ళి మీదకు సంభాషణ మళ్ళింది.

"అవునూ ఇంతకీ మీరు ఇంకా
వెళ్ళేందుకు చేసుకొలేదు?"

"నచ్చినమ్మాయి దొరక్కా."

"నచ్చినమ్మాయంటే...?" ఎందుకో
అనుమానం వ్యక్తం చేసింది; అవకా
శం వచ్చిందినాకు.

"మీలా నచ్చిన అమ్మాయి దొరికితే
తప్పకుండా పెళ్ళాడతాను?"

ఈ మాట నేనంటుంటే ఆమె తడ
బడం కళ్ళారా చూశాను. ఆమెగోళ్ళు
వేపు చూసుకుంటూ ఉండిపోయింది
మాటాడకుండా. నేనే మళ్ళికదిపాను.
"ఏమండీ అలాఉండిపోయాారా?" అని.

"అబ్బే ఏంలేదు వస్తానుండండి"
అంటూలేచి పోయింది.

గతుక్కుమన్నాను.

అలా ఆమె ఒక్కసారే ఎందుకు
పోయింది?

కొంపడిసి గంగాధర్తో గాని ఈ
విషయం చెప్పడకదా?

3

కుముదిని మీద ప్రతీకారం తీర్చు
కోవాలి.

నన్ను అవమానించి తీవ్ర ఊభకు
గురిచేసింది.

తనకోరికను అసహ్యించుకోవడమే
కాకుండా "దయతలచి చిన్నవాడివని
కనికరించి వదిలేస్తున్నాను ఇక ముం
దయినా నీ జాగ్రత్తలోనువ్వండు, లేక
పోతే మర్యాద దక్కదు. మళ్ళీ మరో
మారు ఇలా జరిగిందంటే ఆయనతో
చెప్పి బుద్ధి చెప్పించాల్సి వస్తుంది" ఇం
తంత మాటలు అని నా హృదయాన్ని
తూట్లు చేసింది.

నాకోరికను సున్నితంగా త్రోసి
పుచ్చవచ్చుగా. దానికింత రభస
చేయాలా?

ఏ కోరిక నయితే అసహ్యించుకుందో
ఆ కోరిక తీరడానికే పరికపించేలా
ఆమెనుచేయకపోతే ఈ అనుభవం దం
డుగ. కుముదినికి గంగాధర్ ఉన్నంత
కాలం పైవాడి అవసరంలేదు. పైవాడి
అవసరం కలిగించాలంటే గంగాధర్ను
చంపనై నా చంపాలి, లేక నవుంసకుడి
నయినా చేయాలి.

చంపడం అంటే అంతతేలికయినది
కాదు. మరి; మగసిరిలేని మనిషిగా
గంగాధర్ను తయారు చేయాలి కొన్ని
సమయాల్లో కొందరి మీద తీర్పుకోవా
ల్సిన కసిని మరొకరి మీద ప్రయోగిం
చాల్సి వస్తుంటుంది.

గంగాధర్ను నవుంసకుడ్ని చేయాలి.
నా అనుభవంనేర్చిననేర్చు తనన్నంతా
ఉపయోగించయినా ఆమెమీదకసి తీర్చు
కోవాలి.

గంగాధర్కు మానసికచికిత్స ప్రారం
భించాలి. నవ్వుతూ మాట్లాడుతూనే
నరకం చూపించాలి:

* * * *

"ఏమండీ; గంగాధర్గారూ ఎక్కడి
కెళ్తున్నారూ?"

ఒకరోజు కుముదిని స్నేహితురాలిం
టికి వెళ్ళింతరువాత ఇంబోంచి. పైకి
వెళ్ళిపోతున్న గంగాధర్ను పిలిచి అడి
గాను.

"ఏంలేదోయ్ అలా పైకెళ్తామని"
నవ్వుతూనే చెప్పారు జవాబు.

"పిలయితే మీతో కొంచెం మాటా
డాలి" అన్నాను.

"చెప్పండివరేదు" చనువుగానే అడిగాడు

"ఇక్కడ మాట్లాడేదికాదు నా గది
లోకిరండి. కొంచెం ముఖ్యవిషయం"

"పడండి" అంటూ గదిలోకొచ్చి
సోఫాలో కూర్చున్నాడు.

"చూడండి. ఎలా మాటాడాలో బోధ
పడంలేదు. మీరేం అనుకోరుగా"

"ఏం అనుకోను చెప్పండిఅంటే."
పెద్దగా నవ్వుతూ అన్నాడు.

"మీ దాంపత్య విషయాలు మాట్లాడు
తున్నందుకు క్షమించండి"

"అబ్బబ్బి ఏన్నిసార్లండీ ఈ వేడు
కోలు?"

"వినండి; అయితే. మీ భార్య మీ
ద్వారానుభవడంలేదు."

"అలాగని ఎవరన్నారూ?"

"ఎవరూ అనక్కరలేదు. నేనుసెక్స్
సైపలిస్టును"

"అయితే"

"ముఖంచూసి చెప్పగలను. మీ
భార్యను మీరు తృప్తిపరచలేకపోతు
న్నారు. ఆ శక్తి మీలోలేదు. ఎప్పుడూ
కోరు గొడవలతోనే సరిపోతుంది మీకు.
మిమ్మల్ని కొంచెం పరిక్షించాలి మీకు
అభ్యంతరంలేదుకదూ?మందులువాడండి

మానసిక రుగ్మతులు తగుతాయి" ఏ వంటా రన్నట్టు చూసాను గంగాధర్ వేపు.

నాకు కావల్సిన పీలింగ్ అతని ముఖంలో స్పష్టంగా కన్పించింది. పరీక్షలు చేయాడానికి అభ్యంతరం చెప్పలేదు.

అన్ని పరీక్షలు ముగిసినట్టు నటించాను.

నిజానికి పరీక్షించింది ఏంలేదు.

అతనిలో మానసిక సంక్షోభం రేపాలి.

నవ్వున కత్యానికి మెదటిరంగం తెరవాలి.

"పరీక్షల్లో తేలిందేమిటంటే మీకు తెలీకుండానే మీలో ఒక రోగంబయలు దేరింది. అది మీ నెక్కు జీవితానికి అవరోధం కలిపింది. మీరు శాశ్వతంగా నవ్వునకులై పోవడానికి బాటలు వేసోంది. దాన్ని ఆదిలోనే అరికట్టాలి. ఈమాత్ర

లుతోపాటే మీరు నేను చెప్పినట్టు చేయాలి చేస్తారా?"

"చెప్పండి" నీరసంగా అన్నాడు. గంగాధర్.

"మీ భార్యతో మీరు రోజుకి మూడు సార్లయినా కలవాలి. మీ భార్య వొప్పకోక పోయినా బలవంతంగానే నా వొప్పించాలి. అంతకీ ఎదురుతిరిగితే మీరు వేళ్ళ లతో నయినా కలవాలి. లేకపోతే ఈ వ్యాధి నయంకావడం కష్టం తర్వాత మీయిష్టం".

అవకాశం ఉన్నంతవరకూ భయపెట్టి పంపేసాను. నవ్వునకు కత్యానికి చాలా వరకు కారణాలు మానసిక మయన భయాలు. రోజుకి మూడు పర్యాయాలు గంగాధర్ వయసులో ఉన్నవారు చేయడం అనర్థం, అరిష్టం, అనంభవం.

మూడు పర్యాయాల్లోనూ రెండు రెండు పర్యాయాలు విఫలం కావచ్చు.

అదిచాలు నాపానుకి మొదటి మెట్టు. మానసికంగా నేను బలహీనుడిని అని గంగాధర్ కలిగించాలి.

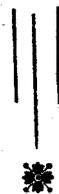
4

రాత్రి పదకొండయింది.

గంగాధర్ పడకగదిలోంచి బెడ్ లెట్ వెలుగు వస్తోంది. అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ ఆ గదితలుపులకంతలోంచి చూసాను. గంగాధర్ కు ముదిని శృంగా రపీధిలో పడబోతున్నాడు. వాడు శృంగా రంలోనికి దిగేవరకూ వోపికపట్టి నిలుచున్నాను. తలుపులమీద 'దబదబ' మని విరిగిపడిపోయేంతలా ఇనవ రాడ్ తో కొట్టాను.

నా గదిలోనికి ఒక్క అంగలో చేరి మునుగు తన్నేసేను. అనుమానం రాకుండా.

With Best Compliments of :

HOTEL

SUN-

N-

SEA

[Fully Airconditioned]

VISAKHAPATNAM-530004.

The deeper we dig the higher we go

Supplying India and Foreign Countries with Quality minerals ; APMC moves forward in nation Building.

The Andhra Pradesh Mining Corporation Ltd

(A State Govt. Undertaking)

6-3-672, Panjagutta, HYDERABAD-500 004,

*

Suppliers of :

Barytes, Ball Clay, Chrysotile Asbestos Quartz Rock-Phosphate, Vermiculite.

Grams : "MINICORP" Phone : 38402

ఆ పరిస్థితిలో తలుపుల మీదకొట్టిన దెబ్బలు అతని మగసిరిమీద కొట్టిన ప్రతీకారపు సమ్మెట దెబ్బలని నాకు తెలుసు.

నగం నపుంసకుడవడానికి ఆదెబ్బలు చాలు.

మానసిక ఆందోళన కలిగించాలి. అతడు వీరుకారిపోయేలా చేయాలి.

తలుపుల మీద శబ్దం గురించి తర్వాత రోజు అడిగాడు. ఏమీతెలియ దనినంగనాచిలా ఆబద్ధమాడాను.

అతనుశృంగారంలోనికి దిగేముందు ఈదెబ్బలు గుర్తొస్తాయి. ఇలా పదిరోజులు వరుసగా చేసాను.

అతడు మానసికంగా ఎప్పుడో దిగి కారిపోయాడు.

అత 'ప్పుడుత్రీని సుఖపెట్టడానికి ఎందుకూ పనికిరాడు. కుముదిని మొహంలోని ఆసంతృప్తి తెలియజేస్తోంది. కుముదినికి చిరాకు ఎక్కువైంది. కోపంఅధికమైంది. ఈ అవలక్షణాలన్నీ సంసార సుఖం పొందని కారణంగానే అని నాకుతెలుసు. పగ తీర్చుకున్నాను. గంగాధర్ ను నపుంస కుడ్డి చేసాను. పరోక్షంగా కుముదిని మీద ప్రతీకారం తీర్చుకున్నాను. కుముదిని నావేపుచీదరింపుగా చూస్తుంటుంది ఇప్పుడు.

నేను గంగాధర్ ఇంట్లోదిగి అయిదు మాసాలు దాటింది. కుముదిని గంగాధర్ ను ఒక పురుగును చూస్తుపట్టు, ఎందుకలా నామెడకు గుదిబండలా తగిలావా అన్నట్టు ప్రవ రిపోంది గంగాధర్ కుక్కిన పేనుల్ ఎక్కడో పడుంటాడు. రోజంతా అతని ప్రాక్టీస్ చిత్తుగా పడిపోయింది.

నాపగవలారింది. కుముదిని కుమిలి ఏద్యడమే నాకు కావాల్సింది. యాంత్రికంగా మరోపది రోజులుగడిచాయి.

విద్రపోతున్న నన్ను ఎవరో తట్టి

“నీతమ్మ సంతానం”లో జయసుధ, చలం

లేసారు. కళ్ళుతెరిచిచూసే ఎదురగా గంగాధర్, ప్రళయకాలబుద్ధునిలా చి క నిప్పులాంటి కళ్ళతో కటువుగా నా పీ చూస్తున్నాడు. అతనివాలకం చ నీ గతుక్కుమంది నామనసు.

“లే. లేరాదోర్పాగ్యుడా!” గంగాధర్ అన్నాడునన్ను అంతమాట. ఏంఏమయింది? లేచికుర్చుంటూ అడిగాను అతని చేతిలో పిస్టల్ ఉంది. గంగాధర్ దానిట్రీగర్ మీద చెయ్యివేసే ఉన్నాడు. ఏక్షణాన్నయినాకాల్పడానికన్నట్టు నాకం తా అయోమయంగాఉంది.

“ఏమండీ! ఆవేళ పడకండి. అసలు విషయం ఏమిటి?” అడిగాను.

జేబులోని ఓ ఉత్తరాన్ని అందించాడు గంగాధర్. మడతలు విప్పి ఆ ఉత్తరాన్ని చదవడం మొదలు పెట్టాను.

“శ్రీవారికి, కారణం ఏదె నా నన్ను గత కొన్ని రాత్రులనుండి సుఖపెట్టలేకపోతున్నారు. ఏ ‘త్రీ’ కయినా చక్కని దాంపత్యసుఖం కంటే ఏదీ ఎక్కువకాదు. ముందు

ముందు మీరు నన్ను సుఖపెట్టగలరన్న నమ్మకం నాకులేదు. మీరిలా తయారు కావడానికి చాలా వరకూ కారణం మనింట్లో అదై కుంటున్న జి. ‘రమణ’ గారని మీకు తెలుస్తో తెలియదో కాని మస్తాను ద్వారా నాకంతా తెల్సింది.

మస్తాను నా అందాన్ని చూసిమురిసి పోయాడు. పెళ్ళిచేసు కుంటాను తనతో వచ్చేయమన్నాడు. నాకూ మస్తాను నచ్చాడు. అతని మగసిరి మరింత నచ్చింది. కడుపులో ఆకలి లేకపోయినా బ్రతక వచ్చునేమోకాని నా దృష్టిలో “మరో ఆకలి”కి తట్టుకోలేం అని నా వాదన. అంచేత మ ఇద్దరం ఈ ఊరి నుండి దూరంగా-మీకు అందనంత దూరంగా- పోతున్నాం.

మీరుబాధపడితే, క్షమించండినన్ను. కుముదిని”

సాంతం చదివితలపె తెతాను. సరిగా అప్పుడే గంగాధర్ పిస్టల్ ట్రీగర్ నొక్కాడు, నావేపు గురిచూస్తూ, అతి దగ్గరనుండి.